

Published on www.bilvavi.net

[Home](#) > פניני תורה 021 הבנה טרור ערבי תשעו

פניני תורה 021 הבנה טרור ערבי תשעו

שאלה: האם הרב יכול לתת כמה דוגמאות איך כל המעשים שנעשים זה רק ע"י הקב"ה?

הרב: ניתן דוגמא מוחשית במצב של הדור שבו אנחנו נמצאים. אנחנו נמצאים בעולם שכולו מלא בכח של שליטה של פיגועים שנובעים מכח כל מיני כוחות איסלמיים קיצוניים. יושבים כל מיני ראשי מדינות ומנסים לארגן לחשוב כיצד שירותי הביטחון יצליחו להשתלט על אותו דבר. מי שהוא חושב שהוא מתמודד עם אותו הערבי שיושב בסוריה, באירן, בכל מקום שלא יהיה- אז צורת הפעילות היא אחת; אבל כאשר האדם מבין שכל אלו הם שלוחים של הקב"ה, והקב"ה משתמש בהם לעשות את רצונו- אז הוא מבין שההבנה איך לטפל בהם היא לא בגבולות השגת אנוש, הקב"ה מנהיג את הכל למעלה מגדרי שכל, למעלה מגדרי הבנה. יכולים לשבת החכמים הטובים שבעולם ולנסות לראות איך אפשר לטפל בטרור העולמי, אבל האם באמת הם יכולים להבין מה מניע את הדבר? לא! כי מי שמניע אותם זה הקב"ה בכבודו ובעצמו. ישבו כל חכמי העולם ונסו לטקס עצות מה לעשות והקב"ה יסובב את הדברים בדיוק כרצונו וכל מחשבתם אינה אלא לבטלה. ככל שהדברים גדולים יותר האדם ברור יכול לראות את הדברים שהבנתו שלו במה שקורה היא איננה אלא מעט מזעיר, ועומק ההנהגה בלתי מושג. זה נאמר בדברים גדולים ששם זה יותר ניכר ומורגש, אבל בעומק זה נאמר אפילו ולו על הפרט הקטן ביותר שישנו.

ישנו מימרא שאמר ר' נח מקוברין, שבלי אמונה אי אפשר אפילו לצאת מפתח הבית, ועם אמונה אפשר לעבור את כל העולם כולו, ומה שרוב בני אדם יוצאים מפתח הבית בלי אמונה- זה מחמת קטנות דעתם, אבל ככל שהאדם בר השגה ומנסה לחשוב יותר אז הוא מתחיל לראות ולהבין שכל התנועות כולם מושגחים ומונהגים על ידו ית"ש, ואין לי הבנה מה רצונו ית"ש לעשות בעוד שניה, אז איך אני יכול להשתלב עם הבריאה? רק מכח עומק התמימות.

שאלה: האם הקישור להכרה הזאת של התמימות יש לזה גם כח באמת לעצור את כל הפיגועים?

הרב: יש לזה כח חלקי בלפעול. יש דברים שאינם תלויים בבחירה ועבודת בני האדם אלא כך חקקה חכמתו ית"ש מראשית ימות עולם. איפה הגבול שזה פועל ואיפה הגבול שזה רק ברצונו ית"ש? למעלה מהשגת בני אדם. ככל שהאדם בעל אמונה יותר כמו שאומר הרמב"ם "ה' צילך על יד ימינך" כדברי חז"ל כשם שאתה מתראה לו כך הוא מתראה אליך. והשגחתו של האדם במדריגה הזו- דברי הרמב"ם הידועים בסוף מו"נ בפרקים נא נב נג- כך הוא מושגח יותר בפרטות ממנו ית"ש, ולפיכך ככל שהוא בעל אמונה יותר הוא יותר מונע משורשי כוחות הרע לחול בבריאה. כן בוודאי!

שאלה: האם יש דברים שגם מונעים את התמימות?

הרב: צריך ראשית כל להבין שכל מה שאנחנו רואים לנגד עינינו במבט חיצוני הוא גורם להיפך של מציאות של תמימות. אם אני קונה דבר עכשיו בחנות ליד הבית ואני שואל מאיפה זה הגיע? כי המשאית פרקה את זה לכאן, אז האדם מתרגל לראות שהכל תלוי בבני אדם שסובבים אותו ועושים את הכל. כמובן שכאשר האדם שומע חדשות ואלו הפרשנים שמפרשנים כל דבר להבנתם שבקושי זה שוה את הדקה שאותה הם דיברו, אבל הם כל הזמן מנסים להסביר כאילו הם מבינים והם יודעים והם והם והם והם. כל הצורה הזו של החיים היא בעצם כאילו העולם נשלט ע"י בני האדם. זה ההיפך משורש עומק האמונה! עומק האמונה היא שהכל מונהג על ידו ית"ש זולת נקודת הבחירה, זה הדבר היחיד שנמסר לאדם. זולת נקודת הבחירה הכל מושגח ממנו ית"ש! כל החדשות כמעט לא יוצא מן הכלל (ה.ע. למעט 'הקול היהודי' למשל), אין נפק"מ אם זה של גויים, יהודים חילונים או עיתונים חרדים ביותר- הכל קרוב לכפירה מוחלט, מחמת שהכל מצוייר באופן שבני האדם הם אלו

שפועלים. ככל שהאדם חי חיי תמימות הוא כמובן מבין שפלוני עשה ואלמוני עשה אבל אלו הם שלוחים של הקב"ה. אבל הציר שמצטייר שם הוא הפוך מוחלט. וכאשר הנפש נקשרת לדבר, היא קוראה אותו ושומעת אותו קבוע אז הנפש היא יוצאת ממקומה הפנימית, ואם היא לא נמצאת שם זה בודאי יוצר עוד כיסוי והוא בעצם חי בעולם שהוא חי בתנועות של בני אדם, שהוא משתלב עם תנועות של בני אדם, שזה ההיפך הגמור של תמימות.

שאלה: אז חדשות לשמוע או לקרוא זה דבר שגורם היפך מתמימות?

הרב: מי שיכול לשמוע חדשות ולנתח כל דבר ולהעמיק את האמונה שהקב"ה עשה ופלוני רק שליח יש לזה נקודת נידון. אבל אם אדם רגיל לקרוא ולשמוע את הדברים באופן מהיר אז הנפש מקבלת כל הזמן 'פלוני כעס- עשה ככה', 'אלמוני שמח- עשה ככה', וכן על זה הדרך, שזה ההיפך מכל פנימיות נשמתם של ישראל.

שאלה: איך למעשה חיים את החיים, למעשה חיים בסתירה מאוד גדולה- שמחד צריכים לעשות מעשים במציאות, אבל כל הזמן צריכים להאמין שהקב"ה עושה את הכל ולא אני, איך חיים כאלה חיים שלכאורה זה סתירה בין המעשים לבין מה שקורה?

הרב: זה שאלה נכונה מאוד. ראשית כל צריך להבין שכל החיים זה סתירה, נשמה וגוף זה סתירה, זכר ונקיבה זה סתירה, "יושב בסתר עליון"- כל החיים זה בעומק סתירה. והתשובה למעשה- הקב"ה רוצה שאני יבחר בכל נקודה את נקודת הטוב, מה יצא לפועל? הכל אני משליך על הקב"ה אני שם שעון מעורר לקום בזמן על מנת להתפלל שחרית ואני מכין את כל ההכנות שאני רוצה לקום בזמן, מה יהיה למעשה? הקב"ה יכול להעיר אותי לפני והוא יכול להעיר אותי אחרי, אני מצדי עושה הכל על מנת לקום בזמן. וכן על כל נקודה ונקודה, הורים כלפי הילדים, בני זוג ביחס אחד לשני, קיום המצוות- אדם מצידו צריך לעשות הכל ע"מ שהוא יוכל לעשות את הדבר, אבל אם הקב"ה רוצה הפוך אז זה יהיה אונס רחמנא פטריה. אני מצדי מכין ומזמן לעשות הכל אבל אני יודע שלמעשה זה לא תלוי בי. אבל מצדי אני מכין את הכל. "לאדם מערכי לב" אני אכין את עצמי עד המקום האחרון, אני משליך את הכל לקב"ה שהפועל יוצא יהיה רק על ידו. זה בעומק מביא את האדם לביטול עמוק מאוד, לענוה עמוקה ולתמימות כמו שדובר.

שאלה: במצב עכשיו שכל יום שומעים כל מיני צרות- איך אפשר להרגיש טוב כשחושבים שהקב"ה עושה את הכל וזה לא הם, אבל אם זה הקב"ה אז איך הוא עושה צרות כאלה? איך אפשר לחוש על זה ולהרגיש טוב עם זה?

הרב: להרגיש טוב עם עצם הצער של בני האדם? או להבין איך יתכן שהקב"ה עושה?

שאלה: איך יתכן שהקב"ה עושה כאלה דברים?

הרב: השאלה הזו היא שאלה מופקעת בכל שורשי האמונה. ידועה האמרה של הרבי מקוצק שאלוקים שאפשר להבין אותו הוא לא רוצה אותו אלוקים אליו. אם אדם חושב שהוא יכול להבין את הקב"ה אז ממילא כלומר הוא והקב"ה בני ביקתא חדא נינהו?! הקב"ה אין סוף חכמתו לא מושגת- את הטוב שלו אני כן מבין ויש לי רק קושיות על הרע?! כל ההנהגה היא מעבר לכל גבולות של השגת נבראים, מעט מזעיר מאוד אנחנו מבינים אבל כמעט כולו לא מבינים- אפס קצהו מבינים. לא את הטוב אנחנו מבינים כמעט כלום וק"ו את הרע שאנחנו לא מבינים כמעט כלום. אבל לנסות להבין את הקב"ה זה דבר שלא יתכן, הקב"ה ברחמיו נתן מעט הבנה, אבל מה שלא מובן זה הרוב ככל והמעט הוא המובן.

שאלה: מה צריך לחשוב כדי שיתיישב על הלב שהקדוש ב"ה עושה את זה, איך אפשר להרגיש מנוחת הנפש משהו טוב להרגיש שהקב"ה עושה?

הרב: המשהו טוב משרגישים שהקב"ה הוא זה שעוזר ולא אחר, אם פלוני עושה אז אני רואה את זה כמידת אכזריות, אבל אם הקב"ה עושה אז חכמתו האינסופית כביכול היא זו שעושה. אין לך הרגשה יותר טובה ממה שהקב"ה עושה וזה גופא ההרגשה הטובה. על זה בדיוק היה בנוי כל מהלך השיעור להסביר את הנקודה שמביאה לתמימות. אם אין את אותה תמימות אז אני מוכן לקבל את הטוב אבל כשמגיע לנקודת הרע אז קשה לנפש לקבל. אבל אם אני מרגיש שהקב"ה הוא זה שעושה באמת- זה גופא הנקודה של ההרגשה הטובה וזה עומק התמימות. ודאי שהאדם יכול לפרש שזה כפרת עוונות וזיכוכים וחבלי משיח ועוד עשרה טעמים שכולם נכונים, אבל האמת הכי פנימית- הוא ית"ש עשה ותו לא!

Source: <https://bilvavi.net/shiur/פניני-תורה-021-הבנה-טרור-ערבי-תשעו>

Links

[1] <https://bilvavi.net/pearls>